

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت وجود رتبه مهندسی ارزش در ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مهندسی ارزش (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی کبیری - معاون طرح و برنامه شرکت مهندسان مشاور کریت کارآ

کامران امامی - مدیرعامل شرکت مهندسان مشاور کریت کارآ

خلاصه مقاله:

در سال 1995 کنگره ی آمریکا اعمال مهندسی ارزش در پروژه های راه و ترابری این کشور را الزامی نمود و از سال بعد تعداد مطالعات ارزش در پروژه های راه و ترابری به حدود 400 مطالعه در سال رسید و در 12 سال 100 میلیون دلار هزینه ی مطالعات ارزش بازگشت سرمایه ای به میزان بیش از 17 میلیارد دلار داشته است. در سال 1384 سازمان مدیریت و برنامه ریزی سابق الزام انجام مطالعات ارزش در پروژه های عمرانی اعلام نمود ولی در 5 سال گذشته اعمال این الزام قانونی در کشور گسترده و فراگیر نبوده است. بر اساس تجارب نویسندگان مقاله با یک دهه فعالیت حرفه ای در زمینه مهندسی ارزش، نبود رتبه بندی مهندسی ارزش یکی از دلایل فرگیر نشدن مهندسی ارزش در پروژه های عمرانی است. در همین راستا شرح خدمات، نحوه انتخاب و ارجاع کار و پرداخت حق الزحمه به مشاوران ارزش در دوره های پیش از ساخت و حین ساخت توسط معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری تهیه و پس از چند نوبت اصلاحات ابلاغ گردیده است. اما سابقه یک دهه فعالیت حرفه ای ثابت نموده است که این آیین نامه نتوانسته اند پاسخ مناسبی را به نیاز تولیدکنندگان و خریداران این خدمت ارائه نماید. این مقاله با بررسی وضعیت تولید و مصرف خدمات مهندسی ارزش در ایران، تجارب داخلی و جهانی در این خصوص و بررسی قوانین و مقررات، به ضرورت وجود سیستم رتبه بندی مشاوران مهندسی ارزش به صورت مجزا و تحت یک ردیف جدا در تشخیص صلاحیت مهندسان مشاور می پردازد

کلمات کلیدی:

مهندسی ارزش، رتبه بندی، تشخیص صلاحیت، حرفه ارزش، معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/117824>

